

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 236. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-schackval-shoot-idm140004318534544.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

Efter en Times Forløb var Zachæus træt og kunde ikke vinde op i Træet, men satte sig paa Jorden; hvorpaa Christian, efter at have givet ham et bebreidende Blik, taalmodig satte sig ved hans Side. Det rette Øieblik til at nærme sig syntes nu at være kommet. Jeg gik derfor ned, og tiltalte Christian som hans gamle Ven, der glædede sig ved at gjense ham. Saasnart jeg kom hen til dem, sprang den Lille op og tog Flugten; Christian kjendte mig, men svarede kort og undvigende, og søgte ligeledes at slippe bort, idet han flere Gange gjentog, at han nu ikke havde Tid til at tale med mig. Da jeg alligevel vedblev at følge med, og forsøgte at anslaae Strengene fra gamle Tider hos ham, dreiede han pludselig af, da vi kom til en Dør, løb igjennem nogle Gange og forsvandt, uden at jeg var istand til at følge ham. - I en tungsindig Stemning maatte jeg kort efter forlade Anstalten, uden igjen at kunne komme ham nær; og den eneste Trøst, jeg fik med paa Hjemreisen, var, at min stakkels Ven vistnok snart vilde have Ende paa alle baade aandelige og legemlige Svagheder her i Verden.